तद्देशं निम्नगाशैलदुर्गं प्रविशता जवात् ।
अखण्डशक्तिना तेन बलादग्राहि ठक्कुनः ॥ २३१ ॥
स कृतप्रणतेस्तस्य करमादाय भूपतेः ।
अभिषेकाम्बुभिश्चक्रे श्रीलताप्यायनं पुनः ॥ २३२ ॥
लब्धप्रवेशैः समये तस्मिन् रक्कादिभिः खलैः ।
कम्पनाधिपतौ राज्ञ्या विद्वेषोऽग्राहि मूढया ॥ २३३ ॥
उर्वीपतेश्च स्फटिकाश्मनश्च
शीलोज्झितस्त्रीहृदयस्य चान्तः ।
असन्निधानात् सततस्थितीनामन्योन्यरागः
कुरुते प्रवेशं ॥ २३४ ॥
स्वचित्तसंवादिवचो वदन्तो धूर्ता
वितन्वन्ति मनः प्रवेशं ।
पृथग्जनानां गणिकाबधूनां विटाः
प्रभूणामपि गर्भचेटाः ॥ २३५ ॥
द्रोग्धायं ठक्कुनं रक्षन् धनादायीति पैशुनं ।
तथ्यमेव तदीयं सा स्वयं वादादमन्यत ॥ २३६ ॥
अथ स्ववसतिं प्राप्ते कम्पनेशे जयोर्जिते ।
याष्टीकान् व्यसृजद्दिद्दा स्फुटं निर्वासनोद्यता ॥ २३७ ॥
तदाक्षेपं समाकर्ण्य स्मरन्तः कोशसंविदं ।